

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 mai 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Eremciuc Ghenadie și Daguța Sergiu

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Culeac-Reul Natalia în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din 04 iulie 2022 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui,

Cobîleanu Constantin XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 22.07.2021 – 04.07.2022;

Instanța de apel: 26.07.2022 – 14.12.2022;

Instanța de recurs: 28.02.2023 – 30.05.2023.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 04 iulie 2022, a fost recunoscut *Cobîleanu Constantin XXXXX* vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilit acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

1.1. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală s-a reținut, că la 07 iulie 2021, Cobîleanu Constantin XXXXX, cunoscând cu certitudine că nu deține permis de conducere, cât și faptul că, acționează cu încălcarea prevederilor pct.14 lit. a) a Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă unitatea de transport în stare de ebrietate, după ce a consumat alcool, fiind în stare de ebrietate alcoolică,

intenționat a urcat la volanul automobilului de model „Ford Mondeo” cu numărul de înmatriculare XXXXX.

La 07 iulie 2021, aproximativ la ora 01:30, fără să dețină permis de conducere, a condus mijlocul de transport în cauză până la intersecția străzilor Ștefan cel Mare și Sfânt cu str. Ciuflea, mun. Chișinău, unde a fost stopat de către angajații INSP, iar în cadrul verificării actelor ultimul a fost suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Fiind supus testării cu alcooltestul „Drager” întru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,69 mg/l.

Conform art. 134¹² alin. (2) Cod penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 mg/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 03 mg/l și mai mult.

Acțiunile lui Cobîleanu Constantin XXXXX au fost încadrate juridic în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

2. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel de către *avocatul Culeac-Reul Natalia în interesele inculpatului Cobîleanu Constantin* prin care solicită admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 04.07.2022 prin care Cobîleanu Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP a fost condamnat la închisoare pe un termen de 6 (șase) luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu punerea în executare din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanța prin care lui Cobîleanu Constantin de a-l stabili pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității sau o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivarea apelului partea apărării a susținut că prima instanță, în cadrul cercetării judecătorești, nu a studiat minuțios și sub toate aspectele probele administrate în cauză, astfel pedeapsa aplicată față de Cobîleanu Constantin este prea aspră.

Cât vizează individualizarea pedepsei penale, urmează să se țină cont în primul rând de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de inculpatul Cobîleanu Constantin, iar potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani inclusiv.

În acord cu prevederile Codului penal, infracțiunea de care este învinuit Cobîleanu Constantin face parte din categoria celor ușoare, la fel ca și recunoașterea de către el a vinovăției ce a determinat judecarea cauzei în procedura specială prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Așadar, a considerat partea apărării că prin aplicarea pedepsei cu închisoarea față de inculpat vor fi încălcate drepturile copiilor minori care vor fi lipsiți de întreținere financiară, cât și de obligația părintelui față de copil.

Cât privește solicitarea inculpatului de a-i fi aplicată o pedeapsă sub forma de muncă neremunerată în folosul comunității, s-a concretizat că un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului.

3. Prin decizia deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2022 apelul declarat a fost respins ca nefundat, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța în sensul dat, analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, aplicând o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

Totodată, s-a reținut că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că, instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

La individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 din Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, instanța de apel a notat că instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei, infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

Prin urmare, aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noile limite minime și maxime a pedepsei prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu care instanța de judecată urma a opera la stabilirea pedepsei sunt: muncă neremunerată de la 134 la 160 ore și închisoare de la 3 luni până la 8 luni.

Conform art. 76 Cod penal, circumstanțe atenuante la stabilirea pedepsei lui Cobîleanu Constantin XXXXX s-a reținut căința sinceră a inculpatului.

Conform art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante la stabilirea pedepsei lui Cobîleanu Constantin XXXXX s-a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Din materialele cauzei rezultă că, prin sentința Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 19 august 2020, Cobîleanu Constantin XXXXX a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 135 de ore muncă neremunerată în folosul comunității (f.d. 112-116).

Astfel, ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite la art. 61 alin. (2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, ținând cont de noile limite ale pedepsei principale, determinate potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală coroborat cu art. 264¹ alin. (4) Cod penal, de opinia părții acuzării și părții apărării, instanța de apel a preluat concluzia instanței de fond potrivit căreia în privința inculpatului Cobîleanu Constantin XXXXX este echitabilă stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Vis-a-vis de argumentele părții apărării, instanța de apel le-a respins deoarece inculpatul nu este la prima abatere, iar careva concluzii în acest sens nu tras.

Respectiv, s-a evidențiat că instanța de fond a respectat întocmai criteriile de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, stabilind astfel inculpatului Cobîleanu Constantin XXXXX o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *avocatul Culeac-Reul Natalia în numele inculpatului Cobîleanu Constantin*, care fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau altă pedeapsă non privativă de libertate. În susținerea recursului a invocat aceleași argumente reflectate și în apel.

4.1. Pe marginea recursului declarat a depus referință procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, pe motiv că pedeapsa stabilită inculpatului este una legală, echitabilă și proporțională faptelor comise.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Culeac-Reul Natalia în numele inculpatului, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

În desfășurarea acestei soluții, se pornește de la aceea că, dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, prevede expres că instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Pentru a statua asupra netemeinicii cererii de recurs depuse de apărătorul inculpatului, instanța a supus verificării criticile invocate de parte, în raport cu actele dosarului, constatând că hotărârea recurată este conformă legii, fără a prezenta vreo lipsă, care să o afecteze. Mai mult ca atât, nu există nici alte motive, neinvocate de recurentă, care ar putea fi luate în considerare din oficiu, de natură să răstoarne soluția instanțelor de fond adoptate pe caz.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și motivate corespunzător de titularul cererii de recurs.

Din analiza textuală a cererii de recurs declarate de apărătorul inculpatului se constată că aceasta, solicită casarea deciziei instanței de apel, din motiv că pedeapsa stabilită inculpatului este una prea aspră, având în vedere că acesta din urmă are copii minori la întreținere și a comis o infracțiune ușoară.

Verificând actele dosarului, raportat la alegațiile punctate supra, Colegiul penal ajunge la concluzia că alegațiile semnalate de recurentă nu sunt subsecvente cauzei, fiind invocate în mod repetat la etapa recursului ordinar.

Însă, Colegiul penal specifică că judecând apelul, instanța a adoptat o soluție corectă, legală și întemeiată în această cauză penală. Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8)

Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept, care au fost pe deplin motivate și desfășurate de către această instanță (*a se vedea 3.1. din prezenta decizie*).

De asemenea, instanța de recurs nu vede necesitatea de a dezbate, prin alte argumente, toate alegațiile din cererea de recurs a apărătorului, deoarece careva temeiuri de casare *ex officio* Colegiul nu a stabilit.

În acest sens, se relevă că, potrivit art. 384 alin. (3), 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a îndeplinit obligația legală de a supune verificării legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, drept urmare decizia instanței de apel cuprinde raționamente, care au dus la respingerea apelului declarat de partea apărării, precum și motivele adoptării unei atare soluții.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în hotărârile judecătorești contestate, iar având în vedere că criticele avansate de apărător au primit deja răspunsuri detaliate și fundamentate pe actele cauzei, instanța de recurs ordinar nu vede necesitatea reluării și repetării acestora.

Din considerentele menționate supra și raportând situația reținută în acest dosar la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind argumentată pe deplin categoria pedepsei stabilite inculpatului și modalitatea de executare a acesteia, iar argumentele invocate în mod repetat, în cererea de recurs ordinar declarat de avocatul Culeac-Reul Natalia sunt vădit neîntemeiate.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Culeac-Reul Natalia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Cobîleanu Constantin XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **27 iulie 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu